

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนารูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงการวิจัยและพัฒนา (Research and development) และการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action research) แบ่งเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 พัฒนารูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ระดับปริญญาตรี

ระยะที่ 2 ศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ระดับปริญญาตรี

การดำเนินการวิจัยแต่ละระยะมีรายละเอียด ดังนี้

ระยะที่ 1 พัฒนารูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ระดับปริญญาตรี

ขั้นที่ 1 การออกแบบและสร้างรูปแบบการสอน

การออกแบบและสร้างรูปแบบการสอนเป็นกระบวนการวางแผนและพัฒนาประสบการณ์การเรียนรู้ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน โดยพิจารณาองค์ประกอบของรูปแบบการสอน การกำหนดจุดมุ่งหมาย การเลือกและจัดเนื้อหาสาระ การเลือกและจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสม และการวัดและประเมินผล ซึ่งมีขั้นตอนการศึกษา ดังนี้

1.1 วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการในขั้นตอนนี้เป็นการศึกษาเพื่อจัดเตรียมข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นในการร่างรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็น

การออกแบบและสร้างรูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ซึ่งแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นที่ 1 การศึกษาปัญหา และความต้องการจำเป็นของการใช้รูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

ขั้นที่ 2 การศึกษาแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ ตลอดจน ตำราเอกสาร งานวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสังเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

ขั้นที่ 3 การสนทนากลุ่ม โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในด้านที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดของโครงสร้างรูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ที่ครบตามองค์ประกอบเพื่อเข้าสู่กระบวนการวิพากษ์รูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ระดับปริญญาตรี ต่อไป

1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยในขั้นนี้ ได้แก่

1.3.1 แบบสอบถาม

1.3.2 ประเด็นการสนทนากลุ่ม

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล กลุ่มผู้ให้ข้อมูลตอบแบบสอบถาม ได้แก่ 1) รองอธิการบดี 1 รูป 2) ผู้ช่วยอธิการบดี 2 รูป 3) ผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์ 1 รูป 4) ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ 1 รูป 5) อาจารย์ภาษาอังกฤษ 5 รูป/คน 6) คณาจารย์ 5 รูป/คน และ 7) นิสิต 15 รูป/คน รวมทั้งสิ้น 30 รูป/คน

1.4 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

1.4.1 แบบสอบถาม (Questionnaire)

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่ มนตรี อนันตรักษ์ (2545 : 33-38) กำหนดดังต่อไปนี้

1) ผู้วิจัยวิเคราะห์ปัญหาทางการวิจัย วัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของการวิจัย รวมทั้งสมมติฐานการวิจัย อย่างชัดเจนว่าต้องการศึกษาหรือถามอะไร แล้วจึงนำเอาความต้องการทราบนั้นมาตั้งเป็นคำถาม

2) กำหนดประเด็นหลัก และความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่จะวัดให้ครบถ้วนครอบคลุมทุกประเด็น เพื่อให้ทราบสภาพปัจจุบัน ปัญหา

ความต้องการในด้านการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อกำหนดกรอบโครงสร้างของแบบสอบถาม

3) กำหนดรูปแบบของแบบสอบถาม โดยเลือกให้เหมาะสมกับเรื่องที่ต้องการและลักษณะของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล เป็นแบบประเมินค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ จำนวน 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

4) กำหนดจำนวนข้อคำถาม โดยกำหนดข้อความของคำถามให้ครอบคลุมประเด็นหลักและประเด็นย่อย ดังนี้

4.1) ปัญหาด้านหลักสูตร จำนวน 4 ข้อ

4.2) ปัญหาด้านบุคลากร จำนวน 6 ข้อ

4.3) ปัญหาด้านกระบวนการเรียนการสอน จำนวน 5 ข้อ

4.4) ปัญหาด้านเนื้อหา จำนวน 5 ข้อ

4.5) ปัญหาด้านสื่อการสอน จำนวน 4 ข้อ

4.6) ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 5 ข้อ

5) สร้างข้อคำถามตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย ในประเด็นต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ตาม โครงสร้างของแบบสอบถาม

6) ตรวจสอบเพื่อปรับปรุง แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนแรกตรวจสอบโดยผู้วิจัยตอนที่สองตรวจสอบพิจารณาให้คำแนะนำโดยอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ จำนวน 2 คน ประกอบด้วย

6.1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

6.2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

7) วิเคราะห์แบบสอบถาม นำผลจากการตรวจสอบโดยผู้วิจัยและคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์มาปรับปรุงแบบสอบถามในส่วนที่ยังมีข้อบกพร่องต่าง ๆ คือ

7.1) จำแนกแบบทดสอบตามประเด็นที่ต้องการถาม เป็นประเด็นหลักและประเด็นย่อยให้สอดคล้องกัน

7.2) มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็น

8) จัดพิมพ์แบบสอบถามเพื่อเตรียมนำไปใช้จริงต่อไป

จากการตอบแบบสอบถามพบว่า ด้านการจัดกระบวนการเรียนการสอน และด้านเนื้อหาที่มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

1.4.2 การศึกษาแนวคิดทฤษฎีต่างๆ ตลอดจน ตำราเอกสาร งานวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสังเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ประกอบด้วย 1) (Keeves J.P.1997) 2) (Model. 1995) 3) (River. 1983) 4) (สมทรง สิทธิ. 2551) 5) (ชวลิต ชุกก่าแพง. 2551) 6) มนตรี เข้มกสิกร. 2546) 7) (ทิสนา เข้มมณี. 2554) 8) (Joy and weil. 2004) 9) (Carey and carey.2009) จากนั้นผู้วิจัยได้สังเคราะห์ประเด็นของโครงร่างรูปแบบการสอน เพื่อนำเข้าสู่กระบวนการสนทนากลุ่มต่อไป

1.4.3 การสนทนากลุ่ม (Focus group discussion)

ในการสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้ (ประวิต เอราวรรณ, 2546 : 24) และ (นิตา ชูโต, 2540 : 127)

1) กำหนดกลุ่มผู้ดำเนินการสนทนากลุ่ม ได้แก่

1.1) ผู้ดำเนินการสนทนา จำนวน 1 คน คือผู้วิจัย

1.2) ผู้จัดบันทึกการสนทนา จำนวน 1 คน คือ นางสาวพัฒนา เจือจันทร์ เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุรินทร์

2) คัดเลือกผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มเพื่อกำหนดการพัฒนาารูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ระดับปริญญาตรี เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์สูงสุด ผู้วิจัยใช้หลักการคัดเลือกผู้เข้าร่วมสนทนาคือผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ และผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารหลักสูตร และผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รวมทั้งสิ้น จำนวน 8 รูป/คน ได้แก่

2.1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พระครูศรีสุนทรสรกิจ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุรินทร์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ

2.2) อาจารย์ ดร.พิสุทธิพงษ์ เอ็นดู อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุรินทร์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ

2.3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นุสรรา บุญแสน อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุรินทร์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ

2.4) ดร.พระครูโสภณธรรมมาภิรมย์ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุรินทร์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2.5) อาจารย์ ดร.เทิดศักดิ์ โปธิสาขาศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2.6) อาจารย์ ดร.สวัสดิ์ นาปองสี รองผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านคูกาสิงห์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการหลักสูตร

2.7) พระณัฐพนธ์ ขอบมี หัวหน้าสาขาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุรินทร์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2.8) อาจารย์ ดร.พระมหาธนรัฐ รัตนเมโธ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุรินทร์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3) นำผลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎีการสอน ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อนำมาสังเคราะห์เป็นประเด็น โครงสร้างแนวคำถามและประเด็นการสนทนากลุ่ม

4) สร้างแบบการสนทนากลุ่มตามโครงสร้างแนวคำถามที่กำหนดไว้ ซึ่งประกอบด้วยคำถามหลัก ที่มีความยืดหยุ่นสามารถปรับได้ตามสถานการณ์ จำนวน 3 ข้อ

5) นำข้อประเด็นการสนทนากลุ่มที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พิจารณา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม ความถูกต้องของประเด็นคำถาม และภาษาที่ใช้

6) ปรับปรุงแบบสนทนากลุ่มตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

6.1) ประเด็นการสนทนาควรเป็นปัญหาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนิสิต

6.2) ควร มีประเด็นที่เกี่ยวกับวิธีหรือรูปแบบการสอน โดยใช้ปัญหาเป็นฐานที่ประสบผลสำเร็จความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วย

7) จัดพิมพ์แบบสนทนากลุ่ม เพื่อใช้ในการวิจัยต่อไป

จากการสนทนากลุ่ม สามารถสรุปแนวคิดจากการสนทนากลุ่มได้ ดังนี้
ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในปัจจุบันควรได้รับมีการพัฒนาอย่างเร่งด่วน โดยในกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นิสิตเกิดการเรียนรู้ได้อย่างยั่งยืน ควรจัดกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เพราะการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นการเรียนรู้เป็นการเรียนรู้ตามสภาพชีวิตจริง เรียนรู้จากปัญหา เพื่อการเชื่อมโยงหาวิธีหรือกระบวนการในการแก้ปัญหา ซึ่งจะเกิดผลอย่างยั่งยืน

ผู้วิจัยได้นำผลที่ได้จากการศึกษาสภาพปัญหาความต้องการจำเป็นของรูปแบบการสอน สังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน และการสนทนากลุ่มมาทำการข่างรูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยการสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอน มาเป็นแนวทางในการกำหนดโครงสร้างของรูปแบบการสอน มีองค์ประกอบของที่สำคัญของรูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ 6 องค์ประกอบ ดังนี้

1. หลักการของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ เป็นการกำหนดแนวทางหรือทิศทางในการดำเนินการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ให้สามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการสอนภาษาอังกฤษการเขียนเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้ นิสิตเขียนเพื่อการสื่อสาร

3. โครงสร้างเนื้อหา โดยวิเคราะห์ผู้เรียนและเนื้อหาสาระ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผู้เรียน และนำกรอบความคิดเกี่ยวกับการเขียนเพื่อการสื่อสาร นำมากำหนดเนื้อหาและมวลดประสิทธิภาพ โดยพิจารณาให้สอดคล้องและครอบคลุมกับจุดมุ่งหมายของการสอนเขียนเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ

4. กิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยกำหนดวิธีการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานแบบมีส่วนร่วม เน้นกระบวนการกลุ่มและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเต็มศักยภาพ โดยมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมที่สำคัญ 6 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) ขั้นตอนกำหนดปัญหา 2) ทำความเข้าใจปัญหา 3) ขั้นตอนดำเนินการศึกษาค้นคว้า 4) ขั้นสังเคราะห์ความรู้ 5) ขั้นสรุป และ 6) ขั้นนำเสนอและประเมินผลงาน

5. สื่อการเรียนการสอน กำหนดให้สอดคล้องกับขอบเขตเนื้อหาและกิจกรรม โดยสร้างเป็นชุดฝึกทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ

6. การวัดประเมินผล กำหนดการประเมินผลการเรียนรู้และเกณฑ์การผ่านการประเมิน

ขั้นที่ 2 การวิพากษ์รูปแบบการสอน

การวิพากษ์รูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นการนำเสนอรูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐานฉบับร่าง เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้พิจารณา แสดงความคิดเห็นต่าง ๆ กับรูปแบบการสอนฉบับร่าง กลุ่มเป้าหมาย คือผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ และผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารหลักสูตร และผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รวมทั้งสิ้น จำนวน 8 รูป/คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ประกอบด้วย 1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พระครูศรีสุนทรสรกิจ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุรินทร์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 2) อาจารย์ ดร. พิสุทธิพงษ์ เอ็นดู อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุรินทร์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นุสรรา บุญแสน อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุรินทร์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 4) ดร. พระครูโสภณธรรมมาภิรมย์ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุรินทร์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5) อาจารย์ ดร. เทตศักดิ์ โพธิสาขา ศึกษาพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 6) อาจารย์ ดร. สวัสดิ์ นาบองสี รองผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกู่กาสิงห์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการหลักสูตร 7) พระณัฐพนธ์ ซอบมี หัวหน้าสาขาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุรินทร์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ 8) อาจารย์ ดร. พระมหาชนรัฐ รัตนเมโว อาจารย์

ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุรินทร์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การวิพากษ์รูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นการแสดงความคิดเห็น การชี้ให้เห็นถึงข้อดี ข้อเสีย ประโยชน์ที่ได้ ข้อจำกัด และข้อเสนอแนะต่าง ๆ มีขั้นตอน ดังนี้

1. จัดเตรียมรูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐานฉบับร่าง

2. กำหนดวัน เวลา และสถานที่ในการวิพากษ์รูปแบบการสอน คือ วันที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2557 ณ ห้องประชุมชั้น 3 อาคารเฉลิมพระเกียรติ 50 พรรษา สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

3. แต่งตั้งคณะกรรมการวิพากษ์รูปแบบการสอน โดยขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย ออกหนังสือเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการวิพากษ์รูปแบบการสอน นัดหมายกำหนดการ แจกจัดเตรียมสถานที่

4. ดำเนินการวิพากษ์รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน และบันทึกผลรายงานการวิพากษ์ของคณะกรรมการทุกท่านที่ได้ให้ข้อคิดเห็นต่าง ๆ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลที่ได้จากการวิพากษ์ในทุกประเด็น มาสร้างข้อสรุปโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) มาสรุป ประมวลผล เพื่อปรับปรุง จนได้รูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐานฉบับร่างที่ผ่านกระบวนการวิพากษ์ และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบคุณภาพ ความเหมาะสม และความสอดคล้องของรูปแบบการสอนต่อไป

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลการวิพากษ์รูปแบบการสอนสรุปได้ดังนี้ รูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ควรเพิ่มเติมในส่วนของโครงสร้างเนื้อหา เพื่อให้ทราบว่าเนื้อหาที่จัดประสบการณ์คืออะไร จึงจะสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบได้ และบรรลุดัชนีประสงค์ของรูปแบบ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์รูปแบบการสอน ที่ผ่านกระบวนการวิพากษ์โดยผู้เชี่ยวชาญแล้ว มีองค์ประกอบที่สำคัญ 6 องค์ประกอบ ดังนี้

1. หลักการของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ เป็นการกำหนดแนวทางหรือทิศทางในการดำเนินการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ให้สามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการสอนภาษาอังกฤษการเขียนเพื่อการสื่อสาร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผลิตเขียนเพื่อการสื่อสาร

3. โครงสร้างเนื้อหา โดยวิเคราะห์ให้ผู้เรียนและเนื้อหาสาระ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผู้เรียน และนำกรอบความคิดเกี่ยวกับการเขียนเพื่อการสื่อสาร นำมากำหนดเนื้อหาและมวลประสบการณ์ โดยพิจารณาให้สอดคล้องและครอบคลุมกับจุดมุ่งหมายของการสอนเขียนเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ

4. กิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยกำหนดวิธีการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน แบบมีส่วนร่วม เน้นกระบวนการกลุ่มและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเต็มศักยภาพ โดยมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมที่สำคัญ 6 ขั้นตอนประกอบด้วย 1) ขั้นตอนกำหนดปัญหา 2) ทำความเข้าใจปัญหา 3) ขั้นตอนดำเนินการศึกษาค้นคว้า 4) ขั้นสังเคราะห์ความรู้ 5) ขั้นสรุป และ 6) ขั้นนำเสนอและประเมินผลงาน

5. สื่อการเรียนการสอน กำหนดให้สอดคล้องกับขอบเขตเนื้อหาและกิจกรรม โดยสร้างเป็นชุดฝึกทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ

6. การวัดประเมินผล กำหนดการประเมินผลการเรียนรู้และเกณฑ์การผ่านการประเมิน

ผู้วิจัยได้นำโครงร่างรูปแบบการสอนสู่กระบวนการตรวจสอบคุณภาพ โดยผู้เชี่ยวชาญต่อไป

ขั้นที่ 3 การตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการสอน

การตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอน การดำเนินการในขั้นตอนนี้ เป็นการประเมินคุณภาพของรูปแบบการสอนว่ามีความสอดคล้อง เหมาะสม ครอบคลุม และถูกต้องตามหลักการพัฒนารูปแบบการสอนหรือไม่เพียงใด ภาษาที่ใช้สามารถสื่อให้เข้าใจและมีความชัดเจนในการนำไปสู่การปฏิบัติหรือไม่ รูปแบบการสอนที่สร้างขึ้นเหมาะสมกับนิสิตกลุ่มเป้าหมายหรือไม่ และสามารถสนองความต้องการของสังคมและผู้เรียนมากน้อยเพียงใด โดยนำร่างรูปแบบการสอนที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพของร่างรูปแบบการสอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของการประเมิน

การประเมินร่างรูปแบบการสอนมีการประเมิน 2 ลักษณะ คือ การประเมินความเหมาะสมและการประเมินความสอดคล้องของร่างรูปแบบการสอน ดังนี้

1.1 การประเมินความเหมาะสมของร่างรูปแบบการสอน พิจารณาจากสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็น หลักการ วัตถุประสงค์ โครงสร้างเนื้อหาและเวลา สื่อและอุปกรณ์ การวัดและประเมินผล ว่ามีความเหมาะสมต่อการพัฒนาทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสาร สำหรับนิสิตคณะครุศาสตร์ ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพียงใด

1.2 การประเมินความสอดคล้องของร่างรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ พิจารณาจากสภาพปัญหาและความจำเป็น หลักการ วัตถุประสงค์ โครงสร้างเนื้อหาและเวลา สื่อและอุปกรณ์ การวัดและประเมินผล กับรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษว่ามีความสอดคล้องกัน เพียงใด

2. ผู้ประเมินร่างรูปแบบการสอน

ผู้ประเมินร่างรูปแบบการสอน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 1 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 1 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 1 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและภาษา จำนวน 1 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน รวม 5 รูป/คน ดังนี้

2.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พระครูศรีสุนทรสรกิจ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุรินทร์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ

2.2 อาจารย์ ดร.พระครูโสภณธรรมมาภิรมย์ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุรินทร์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2.3 ผศ.ดร.ภูษิต บุญทองเถิง อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2.4 อาจารย์ ดร.สมปอง ศรีกัลยา อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและภาษา

2.5 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร้อยตรี ดร.อรุณ ชูยกระเดื่อง รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

3. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน มี 2 ชนิด ได้แก่

3.1 แบบประเมินความเหมาะสม โครงร่างรูปแบบการสอน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ (มากที่สุด/มาก/ปานกลาง/น้อย/น้อยที่สุด)

3.2 แบบประเมินความสอดคล้องของร่างรูปแบบการสอน เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 3 ระดับ (สอดคล้อง/ไม่แน่ใจ/ไม่สอดคล้อง)

วิธีสร้างและหาคุณภาพของแบบประเมินทั้ง 3 ฉบับ มีดังนี้

3.2.1 ศึกษารายละเอียดของโครงร่างรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ

3.2.2 กำหนดประเด็นที่จะทำการประเมินแล้วนำมาเขียนเป็นข้อคำถาม

3.2.3 นำแบบประเมินให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.2.4 หาคุณภาพของแบบประเมิน โดยตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ในด้านประเด็นการประเมิน ข้อคำถาม และภาษาที่ใช้จากผู้เชี่ยวชาญ 5 รูป/คน แล้วนำผลการพิจารณาแปลค่าเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ 1.00 ซึ่งเป็นร่างรูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐานมีคุณภาพ

3.2.5 ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ แล้วจัดทำเป็นแบบสมบูรณ์

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการและประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญด้วยตนเอง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบประเมินความเหมาะสมของร่างรูปแบบการสอน ผู้วิจัยจะเสนอในรูปแบบของคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยนำเอาคำตอบจากแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนมาให้ค่าน้ำหนักเป็นคะแนนดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 103)

มีเหมาะสมมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มีเหมาะสมมาก	ให้	4	คะแนน
มีเหมาะสมปานกลาง	ให้	3	คะแนน
มีเหมาะสมน้อย	ให้	2	คะแนน
มีเหมาะสมน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

จากนั้นคำนวณคะแนนเฉลี่ยความเหมาะสมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยเทียบเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 103)

4.51-5.00	หมายถึง	เหมาะสมระดับมากที่สุด
3.51-4.50	หมายถึง	เหมาะสมระดับมาก
2.51-3.50	หมายถึง	เหมาะสมระดับปานกลาง
1.51-2.50	หมายถึง	เหมาะสมระดับน้อย
1.00-1.50	หมายถึง	เหมาะสมระดับน้อยที่สุด

การคำนวณคะแนนเฉลี่ยของคะแนนความเหมาะสม คือถ้าคะแนนเฉลี่ยความเหมาะสมมีค่าตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป ถือว่าร่างของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษมีคุณภาพเหมาะสมในเบื้องต้น ไม่ต้องทำการปรับปรุง สำหรับคะแนนข้อใดที่ได้ต่ำกว่า 3.50 ให้พิจารณาถึงเหตุผลเป็นรายข้อ โดยการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการกับผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงหลักสูตรต่อไป

ผลการตรวจสอบคุณภาพของร่างรูปแบบการสอน มีค่าความเหมาะสม 4.70 ซึ่งมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบประเมินความสอดคล้องของโครงร่างรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ โดยการประยุกต์ใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้สูตร IOC ของ (Rovinelli) และ (R.K. Hambleton) เป็นเกณฑ์ในการพิจารณา (สมนึก ภัททิยธนี, 2546 : 220) เพื่อพิจารณาว่าองค์ประกอบของรูปแบบการสอนมีความสอดคล้องต่อเนื่องกัน นั่นคือถ้าดัชนีค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ถึง 1.00 ถือว่าโครงร่างรูปแบบการสอนมีความสอดคล้องกันในแต่ละองค์ประกอบ สามารถเชื่อมั่นได้ว่ารูปแบบมีคุณภาพ สามารถบรรลุตามจุดมุ่งหมายของการสอนได้ ซึ่งมีเกณฑ์ การให้คะแนน ดังนี้

มีความเห็นว่า	สอดคล้อง	กำหนดคะแนนเป็น +1
มีความเห็นว่า	ไม่แน่ใจ	กำหนดคะแนนเป็น 0
มีความเห็นว่า	ไม่สอดคล้อง	กำหนดคะแนนเป็น -1

นำคะแนนการประเมินมาแทนค่าในสูตรดัชนีความสอดคล้องสำหรับข้อใดที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องน้อยกว่า 0.50 ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการกับผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงหลักสูตรต่อไป

ผลการประเมินความสอดคล้องของร่างรูปแบบการสอน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเฉลี่ยเท่ากับ 1.00

6. ได้รูปแบบการสอนเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ฉบับต้นแบบเพื่อนำไปดำเนินการทดลองใช้และประเมินประสิทธิผลในระบะที่ 2 ต่อไป

ระบะที่ 2 ศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ระดับปริญญาตรี

การศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอน เป็นกระบวนการนำรูปแบบการสอน ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ระดับปริญญา ตรีไปใช้ โดยผู้สอนต้องวางแผนการสอนและจัดทำแผนการสอนในรูปแบบต่าง ๆ โดยใช้ ปัญหาเป็นฐานในการสอน สื่อการเรียนรู้ และการประเมินผลที่หลากหลาย ผู้วิจัยใช้การวิจัย ปฏิบัติการ (Action research) เป็นการดำเนินการวิจัยที่เป็นวงรอบ (Circle) ตามลำดับก่อนหลัง ที่ผู้วิจัยได้วางแผนไว้ ด้วยวงจรการวิจัยที่เป็น 4 ขั้นตอน คือ ขั้นการวางแผน (Plan) ขั้นปฏิบัติการ (Act) ขั้นสังเกตผล (Observe) และขั้นสะท้อนกลับ (Reflect) (ยาใจ พงษ์บริบูรณ์. 2537 : 35 -41) และ (ธีรวิทย์ เอกะกุล. 2552 : 51-60) และก่อนการดำเนินการ เก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการปฐมนิเทศนิสิตและผู้ร่วมวิจัยเพื่อให้เข้าใจรูปแบบการสอน ดังกล่าว ซึ่งมีรายละเอียดการดำเนินการดังนี้

1. ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนความสามารถด้านการเขียน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การวิจัยปฏิบัติการ (Action research) โดยแบ่งเป็น 3 วงรอบ คือ

1.1 วงรอบที่ 1 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แผนการสอนที่ 1 – 5

Unit 1 Theme communication of personal information

แผนการสอนที่ 1 Personal Information เวลา 2 ชั่วโมง

แผนการสอนที่ 2 My Family เวลา 2 ชั่วโมง

แผนการสอนที่ 3 My free time เวลา 2 ชั่วโมง

แผนการสอนที่ 4 My favorite เวลา 2 ชั่วโมง

แผนการสอนที่ 5 My ambition เวลา 2 ชั่วโมง

1.2 วงรอบที่ 2 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แผนการสอนที่ 6 – 10

Unit 2 Theme Communication of Tourism Activity

แผนการสอนที่ 6 Asking for direction เวลา 2 ชั่วโมง

แผนการสอนที่ 7 Go shopping เวลา 2 ชั่วโมง

แผนการสอนที่ 8 Tour Information เวลา 2 ชั่วโมง

แผนการสอนที่ 9 Tour Itineris เวลา 2 ชั่วโมง

แผนการสอนที่ 10 Brochure Writing เวลา 2 ชั่วโมง

1.3 วงรอบที่ 3 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ แผนการสอนที่ 11 – 14

Unit 3 Theme Communication of Local Tourism

แผนการสอนที่ 11 Local Food เวลา 2 ชั่วโมง

แผนการสอนที่ 12 Local Product เวลา 2 ชั่วโมง

แผนการสอนที่ 13 Interesting Place เวลา 2 ชั่วโมง

แผนการสอนที่ 14 Amazing Surin's Elephant Round-up เวลา 2 ชั่วโมง

และได้ดำเนินการเก็บข้อมูล เพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบ ดังนี้

1.3.1 ทดสอบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียน เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และแบบอัตนัย ชนิดเขียนตอบ จำนวน 4 ข้อ

1.3.2 ศึกษาคะแนนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษแต่ละวงรอบ จากวงรอบที่ 1 ถึงวงรอบที่ 3

1.3.3 ศึกษาคะแนนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนอย่างน้อยร้อยละ 70 ขึ้นไป

2. การดำเนินการวิจัย

การดำเนินการในขั้นนี้เป็นการนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ปัญหาเป็นฐานที่ได้ประเมินและปรับปรุงโครงร่างแล้วนำมาทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิผลของรูปแบบการสอน ด้วยการนำไปปฏิบัติจริงกับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) มีขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้ววางแผน (Plan) เป็นการเตรียมแผนการที่จะปฏิบัติการวิจัย ดังนี้

1.1 สร้างเอกสารประกอบการสอนภาษาอังกฤษ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้

1.2 เตรียมสื่อการเรียนรู้ ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของแต่ละหน่วยการเรียนรู้

1.3 เตรียม/กำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.4 กำหนดวิธีการวัดและประเมินผล และสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลประกอบด้วย

1.4.1 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

1.4.2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษแบบอัตนัย ชนิดเขียนตอบจำนวน 4 ข้อ

1.4.3 แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้

2. ขั้นการปฏิบัติการ (Act) เป็นขั้นตอนที่ลงมือกระทำการวิจัย ด้วยการดำเนินการตามกิจกรรมที่ได้ออกแบบการวิจัยไว้ ซึ่งก่อนการดำเนินกิจกรรม ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยให้แบบวัดทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ เก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

3. ขั้นการสังเกต (Observe) เป็นขั้นตอนที่ได้จากการเก็บข้อมูลจริง ตามที่ได้ออกแบบการวิจัยไว้ ซึ่งพิจารณาสังเกตผู้เรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย และรูปแบบการสอนที่ใช้ในการวิจัย

4. ขั้นการสะท้อนกลับ (Reflect) เป็นขั้นตอนสุดท้ายของวงจรปฏิบัติการ ผู้วิจัยก็จะทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) เป็นการสะท้อนข้อมูลกลับเกี่ยวกับความรู้ที่ให้กับผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายในการวิจัย และสะท้อนข้อมูลกลับเกี่ยวกับข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัย ซึ่งการสะท้อนกลับมี 2 ลักษณะ ดังนี้

4.1 ถ้าผลสะท้อนกลับบรรลุผลตามจุดประสงค์ของการสอนภาษาอังกฤษทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารเป็นอย่างดีนั้น ก็จะเก็บรวบรวม วิเคราะห์ข้อมูล และเขียนรายงานผลการปฏิบัติกิจกรรม หรือควรจะทำซ้ำอีกด้วยการปรับเปลี่ยนกิจกรรมใหม่ แต่ยังคงใช้แผนปฏิบัติการเดิม เพื่อศึกษาความคงที่หรือความยั่งยืนของผลการปฏิบัติที่ได้ในวงจรมานั้น ๆ

4.2 ถ้าผลการสะท้อนกลับไม่บรรลุผลตามจุดประสงค์ จะต้องทำการซ้ำแผนใหม่ (Replan) โดยการปรับกิจกรรม ปรับสื่อการเรียนรู้ หรือปรับการประเมินผลของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ใหม่ เพื่อแก้ไขสิ่งที่ยังไม่บรรลุผลของกลุ่มเป้าหมาย แล้วปฏิบัติการในหน่วยการเรียนรู้ที่มีปัญหาอีกครั้งหนึ่ง จนผู้เรียนสามารถบรรลุผลตามจุดประสงค์

4.3 ระยะเวลาในการทดลองใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

กำหนดระยะเวลาในการทดลองใช้หลักสูตร จำนวน 28 ชั่วโมง โดย
ดำเนินกิจกรรม สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง ในชั่วโมงเรียน รายวิชาการวิชาวศส 205312 ภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสาร ใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 14 แผน โดยดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปี
การศึกษา 2557

4.4 การดำเนินการใช้รูปแบบการสอน

4.4.1 การเตรียมการก่อนการทดลอง

- 1) จัดเตรียมเอกสาร สื่อและอุปกรณ์ที่จะใช้
- 2) ปฐมนิเทศนิสิตและผู้ร่วมวิจัยเพื่อชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับ
รายละเอียดของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ วิธีการหรือแนวทางการจัดกิจกรรม การวัดและ
ประเมินผล

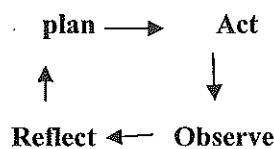
4.4.2 ดำเนินการทดลอง

- 1) ทำการวัดความสามารถด้านการเขียนเพื่อการสื่อสาร
ภาษาอังกฤษของนิสิตก่อนการทดลอง
- 2) ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้
ปัญหาเป็นฐาน ดำเนินการจัดกิจกรรมตามรูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียน
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

การดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการทดลองการใช้รูปแบบ
การสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สรุปได้ดังแผนภาพวงรอบ
การปฏิบัติ ดังนี้

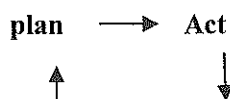
วงรอบที่ 1 Unit 1

Theme Communication of Personal Information (แผนการสอนที่ 1-5)

วงรอบที่ 2 Unit 2

Theme Communication of Tourism Activity (แผนการสอนที่ 6-10)

Reflect ← Observe

วงรอบที่ 3 Unit 3

Theme Communication of Local Tourism (แผนการสอนที่ 11-14)

plan → Act

Reflect ← Observe

3) เมื่อทำการจัดกิจกรรมครบตามที่กำหนด ผู้วิจัยทำการประเมินความสามารถด้านการเขียนเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบประเมินชุดเดียวกับที่ใช้ประเมินก่อนการทดลอง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังการทดลอง โดยกำหนดประเด็นในการพิจารณาประสิทธิผลหลักสูตรดังนี้

5.1 วิเคราะห์คะแนนความสามารถด้านการเขียนหลังการทดลองใช้รูปแบบวงจรที่ 1 – 3

5.2 วิเคราะห์ความสามารถด้านการเขียนหลังการทดลองใช้รูปแบบทั้ง 3 วงจร โดยการวิเคราะห์คะแนนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตที่ได้คะแนนเฉลี่ยอย่างน้อยร้อยละ 70 ขึ้นไป

5.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนด้วยรูปแบบการสอน

การสร้างเครื่องมือประกอบรูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

ในขั้นนี้เป็นการสร้างเครื่องมือประกอบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ประกอบด้วย คู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสาร แผนการสอนแบบวัดความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการเรียนมีวิธีดำเนินการ ดังนี้

1. เอกสารรูปแบบการสอน

ผู้วิจัยทำการศึกษารายละเอียดของรูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน แล้วดำเนินการสร้างคู่มือการใช้รูปแบบการสอน หลังจากนั้นนำเสนอคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม และรับฟังข้อเสนอแนะ นำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแล้วจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์

2. แผนการสอน

2.1 ผู้วิจัยทำการศึกษาองค์ประกอบของการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่กำหนดในหลักสูตร ศึกษาแนวคิดในการจัดกิจกรรมการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และเอกสาร ตำรา เกี่ยวกับแนวทาง และเทคนิคการสอนเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร กำหนดหน่วยการเรียนรู้ ตามหลักสูตรทั้งหมด 4 หน่วย แล้วจึงดำเนินการสร้างแผนการสอน จำนวน 14 แผน

2.2 นำแผนการสอนที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 รูป/คน (ชุดเดิม)

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน ได้แก่ แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการสอน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 103)

มีเหมาะสมมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มีเหมาะสมมาก	ให้	4	คะแนน
มีเหมาะสมปานกลาง	ให้	3	คะแนน
มีเหมาะสมน้อย	ให้	2	คะแนน
มีเหมาะสมน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

หลังจากนั้นนำคะแนนการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าเฉลี่ย โดยแปลความหมายคุณภาพแผนการสอน จากค่าเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

4.51-5.00	หมายถึงเหมาะสมระดับมากที่สุด
3.51-4.50	หมายถึงเหมาะสมระดับมาก
2.51-3.50	หมายถึงเหมาะสมระดับปานกลาง
1.51-2.50	หมายถึงเหมาะสมระดับน้อย
1.00-1.50	หมายถึงเหมาะสมระดับน้อยที่สุด

3. แบบวัดความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

ผู้วิจัยกำหนดจุดมุ่งหมายในการวัด ศึกษาองค์ประกอบและนิยาม การสอนเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแต่ละองค์ประกอบ ศึกษาแนวทางการสร้างแบบประเมินความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แล้วดำเนินการสร้างแบบวัดความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนิสิตระดับอุดมศึกษา ที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้น หลังจากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ซึ่งเป็นชุดเดียวกันกับที่ประเมินแผนการสอน พิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามกับนิยามที่ต้องการประเมิน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

1	เมื่อเห็นว่า	ข้อคำถามมีความสอดคล้อง
0	เมื่อเห็นว่า	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้อง
-1	เมื่อเห็นว่า	แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้อง

นำผลการประเมินมาวิเคราะห์ผล โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้สูตรการคำนวณความสอดคล้อง (IOC) หากมีข้อคำถามในแบบประเมินบางรายการที่มีค่า IOC ต่ำกว่าทุกข้อ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมและผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะที่ได้รับมาปรับปรุงข้อคำถามในแบบประเมินให้มีความเหมาะสมก่อนที่จะดำเนินการหาคุณภาพในกระบวนการต่อไป และผลการประเมินความสอดคล้อง มีค่าเท่ากับ 1.00

4. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนิสิตเมื่อเรียน โดยการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

ผู้วิจัยกำหนดจุดมุ่งหมายในการสังเกต ศึกษานิยามของความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร องค์ประกอบ และพฤติกรรมบ่งชี้ กำหนดประเด็นในการสังเกต แล้วดำเนินการสร้างแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังจากนั้นนำแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมที่ประเมินความเหมาะสม และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยใช้แบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ หลังจากนั้นนำคะแนนจากการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าเฉลี่ย โดยแปลความหมายระดับคุณภาพของแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จากค่าเฉลี่ยเกณฑ์เดียวกันกับการหาค่าความเหมาะสมของโครงร่างรูปแบบการสอน

2. ศึกษาความพึงพอใจของนิสิตที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอน

2.1 วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการใช้รูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ปรับปรุงรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิผลตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และใช้ประกอบในการตัดสินใจใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

2.2 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุรินทร์ ปีการศึกษา 2557 จำนวน 11 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

2.3 สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นเครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสอบถามความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อสอบถามความพึงพอใจของนิสิต

แบบสอบถามที่ใช้มีขั้นตอนในการดำเนินการสร้าง ดังนี้

1. วิเคราะห์ลักษณะข้อมูลที่ต้องการ กำหนดขอบข่าย โครงสร้างข้อคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของนิสิต

2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม และกำหนดรูปแบบของแบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ท (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 102-103) แล้วดำเนินการสร้างข้อคำถามตามขอบข่ายที่กำหนด

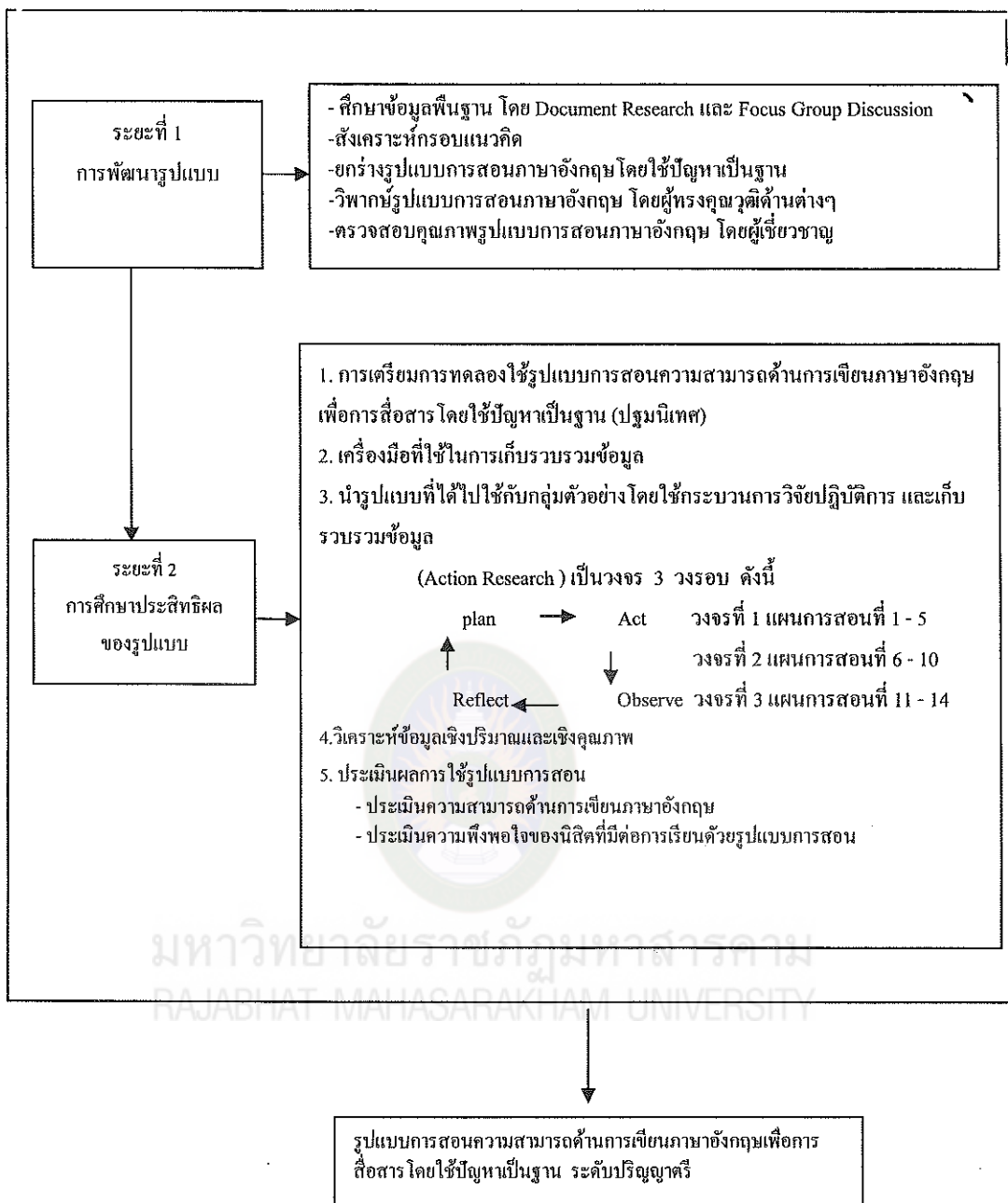
3. สร้างแบบสอบถามแต่ละชนิด มี 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ได้แก่ข้อมูลสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นคำถามเพื่อสอบถามความพึงพอใจ/แบบสอบถามความคิดเห็น และตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไป

4. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จไปตรวจสอบความตรงในเนื้อหา (Content Validity) โดยการตรวจสอบความถูกต้องในเนื้อหา ครอบคลุมเนื้อหา และถูกต้องจากผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดิม) ตรวจสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

5. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
6. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 วิชาเอกการสอนสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุรินทร์ เพื่อนำข้อมูลมาหาค่าอำนาจจำแนก และหาค่าความเชื่อมั่นด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีการของคอนบาค (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 99)
7. จัดพิมพ์ด้วยระบบคอมพิวเตอร์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป
8. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บแบบสอบถาม ด้วยตนเอง
9. การวิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลที่ได้ทั้งจากแบบสอบถาม มาวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เนื้อหา รวมทั้งวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยสรุปเป็นผลการประเมินการใช้รูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ระดับปริญญาตรี สำหรับนิสิตคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แผนภาพที่ 3 สรุปกระบวนการพัฒนารูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ระดับปริญญาตรี

4. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน ตลอดจนคะแนนการทดสอบระหว่างเรียน โดยใช้สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test (Dependent Sample) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 99-106)

$$p = \frac{f}{N} \times 100$$

4.1.1 ร้อยละ

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ
f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ
N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

4.1.2 ค่าเฉลี่ย

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
X แทน คะแนน
 $\sum X$ แทน ผลรวมคะแนน
N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

4.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
X แทน ค่าคะแนน
n แทน จำนวนคะแนนในแต่ละกลุ่ม
 \sum แทน ผลรวม

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลค่าดัชนีความสอดคล้องเครื่องมือการวิจัย (Index of Item Objective Congruence : IOC)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับเครื่องมือ
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY